

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 15002/2551

พนักงานอัยการจังหวัดระยองโจทก์ นายสุรัชย์หรือปลา ตรีสวรรณจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 192, ป.วิ.อ. มาตรา 195, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, พ.ร.บ.ช้างต้นใช้บังคับจำเลยยอมได้รับประโยชน์ตาม มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องว่าเมทแอมเฟตามีนมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้เท่าใด จึงไม่ครบองค์ประกอบความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ ฯ มาตรา 66 วรรคสอง ซึ่งบัญญัติว่า เมทแอมเฟตามีนดังกล่าวจะต้องมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่ 375 มิลลิกรัม กรณีจึงไม่อาจลงโทษจำเลยตามมาตรา 66 วรรคสองได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคหนึ่ง เพราะเกินคำขอและมิได้กล่าวในฟ้อง จึงต้องลงโทษจำเลยตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ ฯ มาตรา 66 วรรคหนึ่ง โจทก์มีคำขอให้เพิ่มโทษจำเลยเนื่องจากจำเลยเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลชั้นต้นให้ลงโทษจำคุก 6 เดือนฐานลักทรัพย์ เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2545 และจำเลยได้กระทำความผิดในขณะที่มีอายุเกินกว่า 17 ปี จำเลยพ้นโทษคดีดังกล่าวไปแล้ว ภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ จำเลยกลับมากระทำความผิดในคดีนี้ขึ้นอีกนั้น เนื่องจากในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ได้มี พ.ร.บ.ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา 80 พรรษา ฯ ใช้บังคับ และบทบัญญัติมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ. ดังกล่าวให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้กระทำการก่อนหรือในวันที่ 5 ธันวาคม 2550 และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่ พ.ร.บ. ดังกล่าวใช้บังคับ (วันที่ 5 ธันวาคม 2550) โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ๆ ดังนั้นเมื่อความผิดที่ศาลชั้นต้นจำคุกจำเลยที่โจทก์อาศัยเป็นเหตุขอให้เพิ่มโทษ จำเลยได้พ้นโทษไปก่อนวันที่ พ.ร.บ. ช้างต้นใช้บังคับ จำเลยย่อมได้รับประโยชน์ตามมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ. ดังกล่าว จึงเพิ่มโทษจำเลยไม่ได้ ปัญหานี้เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นอ้างและแก้ไขให้ถูกต้องได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 92 และขอให้เพิ่มโทษจำเลยตามกฎหมาย จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม, 66 วรรคสอง, 100/1 วรรคสอง เพิ่มโทษหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายมาตรา 92 และเรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายจำคุก 8 ปี ปรับ 400,000 บาท ฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุก 5 ปี 4 เดือน รวม 2 กระทง ลงโทษจำคุก 13 ปี 4 เดือน ปรับ 400,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นจับกุม

เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย 5 ปี 4 เดือน ปรับ 266,667 บาท ฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุก 2 ปี (ที่ถูกลบ 3 ปี) 5 เดือน 10 วัน รวม 2 กระทง จำคุก 8 ปี 9 เดือน 10 วัน ปรับ 266,667 บาท จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ส่วนความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายนั้น หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 แต่ห้ามมิให้กักขังเกินกว่า 2 ปี นอกจากนี้ที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "...ข้อเท็จจริงยุติว่า ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุจำเลย กระทำความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีน 20 เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ปัญหาต้องวินิจฉัย ตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยกระทำความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนหรือไม่ เห็นว่า พยาน โจทก์นำสืบแต่เพียงว่าสายลับเข้าล่อซื้อเมทแอมเฟตามีนจากนางตุ๊กตาไม่ได้ล่อซื้อจากจำเลย ทาง นำสืบของเจ้าพนักงานตำรวจก็ได้ความว่าที่บ้านพักของนางตุ๊กตามีการลักลอบจำหน่ายเมท แอมเฟตามีน ไม่ปรากฏว่าจำเลยมีความสัมพันธ์กับนางตุ๊กตาเพียงใด หรือเป็นหุ้นส่วนด้วยกัน ลำพังแต่เพียงจำเลยยืนอยู่ภายในบ้านใกล้กับนางตุ๊กตาและค้นพบเมทแอมเฟตามีนในตัวจำเลยอีก 20 เม็ด ยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะฟังว่า จำเลยเป็นตัวการร่วมกับนางตุ๊กตกระทำความผิดฐาน จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ที่จำเลยเขียนคำรับต่อเจ้าพนักงานตำรวจว่า ร่วมกับนางตุ๊กตาจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนก็เป็นเพียงคำรับในชั้นจับกุมของจำเลยเท่านั้นใช้ฟัง ลงโทษโดยลำพังไม่ได้ ส่วนที่นางตุ๊กตาได้นำกระเป๋เงินออกมาโดยแจ้งว่าเป็นกระเป๋เงินของ จำเลย และจำเลยยอมรับต่อเจ้าพนักงานตำรวจในทันทีว่าเมทแอมเฟตามีนที่ค้นพบเป็นของนาง ตุ๊กตากับจำเลยร่วมกันจำหน่ายนั้น ก็เป็นเพียงพยานบอกเล่าของเจ้าพนักงานตำรวจที่รับฟัง มาจากจำเลยและนางตุ๊กตาเท่านั้นไม่อาจนำคำบอกเล่าดังกล่าวมาฟังลงโทษจำเลยได้เช่นกัน ที่ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาลงโทษจำเลยข้อหา มีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และยกฟ้องข้อหาจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาให้ยกฟ้องในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน โดยให้ลงโทษ จำเลยในความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีน 20 เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายนั้น ปรากฏ ว่าคดีนี้โจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องว่าเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ เท่าใด จึงไม่ครบองค์ประกอบความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 66 วรรคสอง ซึ่งบัญญัติว่าเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวจะต้องมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่ 375 มิลลิกรัม กรณีจึงไม่อาจลงโทษจำเลยตามมาตรา 66 วรรคสอง ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคหนึ่ง เพราะเกินคำขอและมีได้กล่าวในฟ้องจึงต้องลงโทษ จำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 66 วรรคหนึ่ง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 ลงโทษจำเลยในความผิดฐานนี้ตามมาตรา 66 วรรคสอง จึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาเห็นสมควร แก้ไขปรับบทให้ถูกต้องและแก้ไขโทษเสียด้วย นอกจากนี้ที่โจทก์มีคำขอให้เพิ่มโทษจำเลยเนื่องจาก จำเลยเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลชั้นต้นให้ลงโทษจำคุก 6 เดือน ฐานลักทรัพย์ตาม คดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1094/2545 เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2545 และจำเลยได้กระทำความผิด ในขณะที่มีอายุเกินกว่า 17 ปี จำเลยพ้นโทษคดีดังกล่าวไปแล้วภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ จำเลยกลับมากกระทำความผิดในคดีนี้ขึ้นอีกนั้น เนื่องจากในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาได้มี พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมี

พระชนมพรรษา 80 พรรษา พ.ศ.2550 ใช้บังคับ และบทบัญญัติมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ 5 ธันวาคม 2550 และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (วันที่ 5 ธันวาคม 2550) โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ๆ ดังนั้น เมื่อความผิดที่ศาลชั้นต้นจำคุกจำเลยที่โจทก์อาศัยเป็นเหตุขอให้เพิ่มโทษ จำเลยได้พ้นโทษไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจำเลยย่อมได้รับประโยชน์ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จึงเพิ่มโทษจำเลยไม่ได้ ปัญหานี้เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาสนา ชาติ ศาสนา ราชบัลลังก์ ข้าราชการ และแก้ไขให้ถูกต้องได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225" พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคหนึ่ง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำคุก 4 ปี สถานเดียว ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงจำคุก 2 ปี 8 เดือน ค่าขอเพิ่มโทษให้ยก นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ภาค 2

องค์คณะ

สมศักดิ์ อเนกพุฒิ · ศิริชัย จิระบุญศรี · ศุภชัย สมเจริญ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/15002/2551>